

I když nechci, musím jít

Oboroh

i kdyz nechci musim jit
nechat v kouri odeznit
tu krizi i vizi
ze takhle muzeme dal zit

tech slov co sme si rekli
tech slz ktery tekly
po operadle kresla z prstu tvych
kdyz cas nad casem shovivave vzdych

nezbyva nez uklidit
a utrit z oci prach
uterky zahodit
a nemit z toho strach

snejne sme byli kazdej sam
oba dva tady oba tam
moc sme to nechapali
kdyz sme se objimali
a mozna ze i to byl klam

rekli sme toho trochu moc
vic nez-li snese jedna noc
strepky smichu v rannim tichu
bodali jak hejna vos

nezbyva nez se ucesat utrit z oci prach
hrebeny zahodit a nemit z toho strach

draty ve zdi bzuci v mol (?)
podivnej tichej rock'n'roll
to cekani sa zhnuisi sepkaji autobusy
po dlazbe tece alkohol

nekde zrejme nastal zkrat
na opravare není kde brat
bylo nas vic na tohle nic
nezbylo mu nez neobstat

a mne nezbyva nez se oholit
a utrit z oci prach
ziletky zahodit a nemit z toho strach

par blaznu na ceste od nikud zpet
krici, ze nastava konec vsech bed
a ze zitra, uz zitra, to musi slyset celej svet

mesicni svetlo hory v dalce zalije
smecka psu v mym srdci noci zavije
ta touha zdrhnout s nima nekam pryc me jednou zabije

nezbyva nez to promyslet a utrit z oci prach
duvody (?) zahodit a nemit z toho strach